

Christelijke feestdagen vieren?

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977, HSV of Textus Receptus)

M.V. Updates 1-11-2015 (Uitbreiding); 15-5-2018 (Ef 4:20 hersteld)

Er zijn geen christelijke feestdagen!

De zogenaamde christelijke feestdagen bestaan niet in het Nieuwe Testament; **geen enkele!**

Het is dus eigenlijk niet bijbels om met feestdagen rekening te houden alsof dat bijzondere dagen zouden zijn. Dit alles is **voortgezet judaïsme** of **katholicisme**.

Voor ons geldt echter: “Maar u hebt Christus zo niet leren kennen” (Efeziërs 4:20, *umeis de ouch outós emathete tot christon*, TR).

Er zijn geen “bijzondere dagen” voor christenen. In de “genadebedeling” (Efeziërs 3:2) en de “bediening des Geestes” (2 Korinthiërs 3:8) zijn alle dagen gelijk. Enkel de avondmaalviering als zodanig (niet een dag) is bijzonder, en de samenkomsten, waar Gods Woord gepredikt wordt.

Ook al betreft dit niet de fundamenteën van het geloof, toch kunnen we het vieren van feestdagen in het kader zien van Lukas 16:10: “Die getrouw is in het minste, die is ook in het grote getrouw”.

Dit zeg ik niet tot opwekking van een legalistische, farizeïsche geest, maar tot een verfijnde opbouw van elkaar, opdat wij door niets afgeleid worden, maar alert, waakzaam blijven op de smalle weg, vooral in deze tijden van “**terug naar Rome**”.

In feite heeft God ons ervoor gewaarschuwd niet verward te worden in het onderhouden van speciale dagen, zoals eerder onder het wetsverbond. Dit principe vinden we in Galaten:

“En nu u God kent, ja wat meer is, door God gekend bent, hoe kunt u weer terugkeren naar de zwakke en arme grondbeginselen, die u weer van voren af aan wilt dienen? U onderhoudt **dagen** en **maanden** en **tijden** en **jaren**. Ik vrees voor u dat ik mij misschien tevergeefs voor u heb ingespannen” (Galaten 4:9-11).

“Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een **feestdag**, een **nieuwe maan**, of sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar de belichaming ervan is Christus” (Kolossenzen 2:16-17). **Zie ook verderop in Appendix 1.**

“Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is” (2 Korinthiërs 11:3).

De Heer Jezus heeft eerder al aan de Samaritaanse vrouw gezegd:

“God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en **waarheid**” (Johannes 4:24).

Het is evident dat het door ons gevierde Kerstmis en Pasen heidens zijn. De afkomst, het tijdstip en de gebruiken zijn heidens. Zulke heidense praktijken worden in Gods Woord streng verboden.

Kunnen christenen dan enig part of deel hebben aan een **heidense** feestdag? De Bijbel is daar duidelijk in.

“Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich verhouden van de ongerechtigheid” (2 Timotheüs 2:19b).

“Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen en te midden van hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. 17 Ga daarom uit hun midden weg en **zonder u van hen af**, zegt de Heere. En: **Raak niet aan wat onrein is**, en Ik zal u aannemen. 18 Ik zal u tot een Vader zijn en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige” (2 Korinthiërs 6:16-18).

“Wie dan weet goed te doen en het niet doet, voor hem is het zonde” (Jakobus 4:17).

Wij weten dat de oude heidense vieringen een gruwel waren voor God, maar moderne christenen doen er op een verkaptte wijze aan mee. De duivel lacht in zijn baard!

Luister naar wat de profeet Jeremia schreef, ong. 2600 jaar geleden:

“Zo zegt de HEERE: Leert de weg der heidenen niet ...” (Jeremia 10:2).

Kerstmis en Pasen zijn geen christelijke feestdagen

Ik verwijs hiervoor gemakshalve naar de uitgebreide studies over Kerstmis en Pasen op mijn site:

- o <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Oorsprong-Kerstmis.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Should-Christian-Celebrate-Christmas.pdf>
- o <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pasen.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pasen2.pdf>
- o De 8 Heksensabbatten en Kerstmis, Pasen en Halloween:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/heksensabbatten.pdf>

Toch hier nog even benadrukken dat ons Pasen niets met het Christendom te maken heeft. Pasen is van oorsprong een **heidens** lente- en vruchtbaarheidsfeest (vandaar de eieren, paashaas, e.d.), dat de katholieke kerk “gekerstend” heeft. Rome heeft dan de benaming van een in wezen Joods feest (Pascha, Pesach) geplakt op dat in wezen heidense lentefeest dat aan de vruchtbaarheidsgodin Isjtar was gewijd, en zo kregen wij dan ons Nederlandse “Pasen” – in Engelssprekende landen “Easter” (= Isjtar) genoemd.

Toch de “dag des Heren” op zondag vieren, niet?

Velen begrijpen uit “de dag des Heren” in Openbaring 1:10 dat Johannes op “zondag” zijn visioenen kreeg, en zij noemen die eerste dag van de week daarom “de dag des Heren”. Maar dit is een vergissing. Trouwens, wat voor zin zou de vermelding van “de dag des Heren” in Op 1:10 hebben als daarmee de zondag zou bedoeld zijn?

Gewoonlijk wordt tegengeworpen dat de uitdrukking in Openbaring 1:10 (*kuriake hemera*) verschilt met deze in 1 Korinthiërs 5:5; 2 Korinthiërs 1:14 (*hemera tou kuriou*) en 1 Thessalonicenzen 5:2; Handelingen 2:20; 2 Petrus 3:10 (*hemera kuriou*), en daarom wijst op een speciale dag van de Heer. Maar in deze Griekse uitdrukkingen is er net zomin verschil in betekenis als tussen onze oudnederlandse “dag des Heren” en “des Heren dag”.

Wat is “de dag des Heren” in Openbaring 1:10 dan? Johannes kwam “in” of “op” (Grieks: *en*, dat zowel *in* als *op* kan betekenen) “de dag des Heren”. Dit is de alom bekende, oudtestamentische “dag des Heren” (Oude Testament: “dag van JHWH”).

Toen Johannes de Openbaring op Patmos ontving, was dat om Gods dienstknechten “te laten zien **wat spoedig moet geschieden**” (Openbaring 1:1) en dit draait helemaal om de dag des Heren. In de geest werd Johannes naar die tijd van de eindgerichten verplaatst en moest hij alles opschrijven wat hij zag, in één enkele boekrol, en hij moest deze boekrol aan de zeven gemeenten sturen (Op 1:11), namelijk: “wat u hebt gezien [Openbaring 1:9-20], en wat is [Openbaring 2 en 3], en wat hierna zal geschieden [Openbaring 4 t/m 22]” (Openbaring 1:19). In dat geheel is er ook een waarschuwing voorzien voor de gemeenten.

In tegenstelling tot het oude wetsverbond is er in het nieuwe verbond (Nieuwe Testament) *geen enkele dag ingesteld*, en dus ook geen *dag des Heren*. **Men kan wel spreken van een ingestelde Avondmaalviering** (1 Korinthiërs 11:23-26) **en een vroeg gebruik** (Handelingen 20:7) **om op de eerste dag van de week (onze zondag) het Avondmaal te vieren**. Maar in de hele Bijbel slaat de uitdrukking “de dag des Heren” **ALTIJD** op de tijd van de eindgerichten, en **NOOIT** op iets anders.

Johannes kwam geestelijk IN “de dag des Heren”, de eindtijd van de gerichten; hij kwam niet OP zondag “in de geest” (dit zou onzinnig zijn in de context van Openbaring). Deze dag des Heren be-

gint met het opnemen van de Gemeente (Openbaring 4-5) maar met achterlating van de “dwaze maagden” (Mattheüs 25:1-13; dit is het oordeel over het christelijk getuigenis op aarde), direct gevolgd door de eindgerichten voor de wereld. Met het oog hierop moesten de gemeenten ook een persoonlijke, strenge boodschap krijgen in Openbaring 2 en 3.

Trouwens, er is iets wat dit kracht bijzet: Johannes hoorde achter zich “een luide stem, als van een bazuin”. De Bazuin kondigt “de dag des Heren” aan: Joël 2:1-2; Zefanja 1:14-16. Zie verder *alle* schriftplaatsen over “de dag des Heren”: Jesaja 2:12; 13:6, 9, 10; Ezechiël 13:5; 30:3; Joël 1:15; 2:1, 11, 31; 3:14; Amos 5:18-20; Obadja 15; Zefanja 1:7, 14; Maleachi 4:5; Handelingen 2:20; 1 Thessalonicenzen 5:2; 2 Petrus 3:10; Openbaring 1:10.

Vergelijk ook alle bazuinen in het Nieuwe Testament: Mattheüs 24:31; 1 Korinthiërs 14:8; 15:52; 1 Thessalonicenzen 4:16; Hebreeënen 12:19; Openbaring 1:10; 4:1; 8:2, 6, 7, 8, 10, 12, 13; 9:1, 13, 14; 10:7; 11:15. Bazuinen zijn een teken van grote gestrengheid en vooral van oordeel.

Hoe moeten christenen de Heer Jezus Christus verheerlijken?

Christenen worden geboden hun levens te geven aan Christus. Dat is veel moeilijker dan het vieren van pseudo-christelijke feestdagen zoals Kerstmis en Pasen, en dus is dat ook niet populair. Maar enkel door onze levens over te geven aan onze Heer Jezus Christus en Zijn Woord (de Bijbel) kunnen christenen de volmaakte wil van God kennen.

“Ik roep u er dan toe op, broeders, op grond van de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een **levend slachtoffer, heilig en voor God welgevallig**, dat is uw redelijke godsdienst. ² En word **niet aan deze wereld gelijkvormig**, maar word **innerlijk veranderd** door de vernieuwing van uw gezindheid, om te kunnen **onderscheiden wat de wil van God is**, namelijk de goede en welgevallige en volmaakte” (Romeinen 12:1-2).

Dit vers zou een veel grotere impact op onze levens moeten hebben. Het is een bijzonder krachtig pleidooi van de geïnspireerde apostel Paulus om voor God te leven - niet voor de wereld. Onze lichamen moeten een levend slachtoffer voor Hem zijn, te vergelijken met de joodse dierlijke slachtoffers wier lichamen werden gedood ter wille van de offerdienst. Hij wil dat wij onszelf beschouwen als dood voor deze wereld, opdat wij God zouden kunnen dienen in *alles* wat wij doen.

Paulus zegt dat dit onze redelijke godsdienst is. Christenen moeten Christus verheerlijken door voor Hem te leven.

Appendix 1: Kolossenzen 2:16

Kolossenzen wordt dikwijls door de ‘feestvierders’ aangehaald ter verdediging, en de schuld wordt op de ‘criticasters’ gelegd. De tekst luidt zo:

“Laat dus niemand u veroordelen⁶² inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. ¹⁷ Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen ...” (Kolossenzen 2:16).

Zie je nu, je mag de feestvierders niet veroordelen! Maar die Schriftplaats betekent helemaal het omgekeerde van wat zij beweren, en dit omdat zij de tekst uit zijn context halen.

De context is deze: de Joden in die tijd veroordeelden christenen die de joodse feesten en spijswetten **niet** meer hielden. De tekst zegt dus eigenlijk: “Laat dus niemand *van de joden* u veroordelen”.

De oude vertalers van de Statenbijbel gaven dit al aan, in 1637, want hun kanttekening 62 zegt:

62) Oordele: Dat is, veroordele als onreinen en overtreders der wet, gelijk de Joden plachten te doen.

Appendix 2: Romeinen 14:4-6

Een volgende tekst wordt dikwijls aangehaald om aan te tonen dat wij niemand horen te oordelen over het onderhouden van bijzondere dagen zoals Kerstmis en Pasen:

“Wie bent u, dat u de huisslaaf van een ander oordeelt? ... 5 De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn. 6 Wie de dag in ere houdt, houdt hem in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt hem niet in ere voor de Heere”.

Het gaat hier eerstens **niet** over het onderhouden van in oorsprong **heidense** (feest)dagen. Het gaat immers om dagen die **in ere gehouden worden voor de Heer**. Zuiver heidense feestdagen kunnen nooit “voor de Heer” gehouden worden. Het gaat hier over zwakke christenen die nog gehecht zijn aan bepaalde **wetsgebruiken**.

Deze mensen moesten **verdraagzaam** behandeld worden. Het zijn geen mensen die vooruitdringen in een (valse) leer van onderhouden van bepaalde joodse gebruiken, zoals judaïsten vandaag nog steeds doen. Het zijn mensen in de overgangperiode van Jodendom naar Christendom die het nog moeilijk hebben bepaalde gebruiken achterwege te laten. Dit zijn niet de mensen die in Galaten 4:9-11 aangesproken worden (hierboven reeds behandeld) die “maanden, tijden en jaren onderhouden” en die dit als norm hanteren en dat anderen opleggen. In Galaten 4 is men in de ban van **dwaalle-raars!**

Appendix 3: Handelingen 18:21

Handelingen 18:21 wordt aangehaald om te “bewijzen” dat de kerk nog een of meer feesten onderhield, en dan denkt men vooral aan Pasen. De tekst luidt als volgt:

“Maar hij [Paulus] nam afscheid van hen en zei: Ik moet beslist het komende feest in Jeruzalem⁴⁸ vieren, maar ik zal bij u terugkeren, als God het wil. En hij voer weg uit Efeze” (Handelingen 18:21).

Nu, deze tekst zegt niet wélk feest Paulus wilde vieren. Hoe dan ook zal het een Joods feest of gebruik geweest zijn, een feest dat behoorde tot het oude joodse wetsverbond, waaraan een einde kwam door het kruis.

De oude vertalers van de Statenbijbel brachten hierover al klaarheid in 1637. Hun kanttekening 48 zegt:

48) feest te Jeruzalem: Op dit feest heeft hij willen zijn, niet omdat hij achtte dat de Joodse feestdagen nog moesten onderhouden zijn; want daartegen leert hij, Gal. 4:10; Kol. 2:16, maar omdat hij op dat feest gelegenheid zou vinden om het Evangelie aan velen te prediken, die ter wille van het feest daar bijeen zouden zijn.

Galaten 4:10 en Kolossenzen 2:16 hebben we hogerop al aangehaald en besproken.

De tijd dat God geduld had met de Joden na het kruis - de zgn. pinksteramnesticie¹ - liep af. De joden bekeerden zich niet als natie, en uiteindelijk zou God Zich van hen afkeren en Zich enkel tot de heidenen richten. Dat keerpunt was er nog niet in Hand. 16, maar wel in Hand. 28:28: “Laat het u dan bekend zijn dat de zaligheid van God aan de heidenen gezonden is, en die zullen luisteren”. Spoedig daarna werd in 66 n.C. Jeruzalem door de Romeinen belegerd en in 70 verwoest. Israël werd toen als volk terzijde geschoven en de kerk ging de volwassenheid in.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹ Pinksteramnesticie: Gods aanbod van vergiffenis aan Zijn verbondsvolk (Hand. 3:19-21) indien zij zich bekeerden van het kruisigen van hun Heer. Hij zou hen niet enkel vergiffenis schenken maar Christus zou ook terugkomen om de beloften te vervullen die gedaan werden aan hun (Israëls) voorvaders. Israël als natie weigerde echter de pinksteramnesticie en als straf werd Juda en Jeruzalem verwoest in 70 n.C. Begin: Hand. 3:19v - Keerpunt: Hand. 13:46 - Eind: Hand. 28:28. Handelingen werd geschreven rond 63 n.C. door Lukas.

Artikels over Pinksteramnesticie:

De pinksteramnesticie voor de joden: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Pinksteramnesticie.pdf>

Het volmaakte is beslist niet de hemelse toestand: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor13.pdf>

De tijd van bijzondere gaven liep af: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genezingsgave.pdf>

De aflopende pinksteramnesticie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pinksterdwaling.pdf>

Tekengaven niet voor vandaag: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Markus16_17-18.pdf